

komme ikke til Anvendelse paa de ved Statsinstitutioner beskæftigede Arbejdere eller paa disse Institutioner selv.

§ 24.

Naar Arbejdere, som ere beskæftigede ved Statsinstitutioner, og som falde indenfor det i §§ 1 og 2 angivne Omraade, ved Ulykkestilfælde under Arbejdet lide saadan Skade, som i § 1 ommeldt, og den paagældende eller hans efterladte ikke ifølge goeldende Bestemmelser have Ret til Pension eller anden offentlig Understøttelse, tillommer der dem en efter Reglerne i §§ 4 og 5 fastsat Understøttelse af Statsklassen.

Ethvert Spørgsmaal om Retten til Understøttelse som Følge af den paagældendes økonomiske Stilling og Virksomhedens Beskaffenhed saavel som om Understøttelsens Størrelse afgøres af Indenrigsministeren efter Forhandling med den Minister, under hvem Institutionen hører. Dog kan Spørgsmaalet, naar det begæres inden Forløbet af 4 Uger, efter at Underretning om Indenrigsministerens Afgørelse er modtagen, forlanges afgjort af et Udvælg paa den i § 8 ommeldte Maade.

§ 25.

De samme Undtagelser fra nærværende Lovs Regler, der ifølge § 22 skulle gælde med Hensyn til Statsinstitutioner, indtræde ogsaa for Kommuner og de under samme beskæftigede Arbejdere, saafremt den paagældende Kommune med det efter Lovgivningen fornødne Samtykke forbinder sig til ved indtræffende Ulykkestilfælde af Kommunens Kasse at udrede Understøttelser i Overensstemmelse med Forstrifterne i denne Lov til de Arbejdere, som falde indenfor det i §§ 1 og 2 angivne Omraade, og deres efterladte. Kommunalbestyrelsens Erklæring herom bliver at indsende til Anstalten.

Spørgsmaal om Retten til Understøttelse som Følge af den paagældendes økonomiske Stilling og Virksomhedens Beskaffenhed saa vel som om Understøttelsens Størrelse afgøres af Kommunalbestyrelsen. Dog kan Spørgsmaalet, naar det begæres inden Forløbet af 4 Uger, efter at Underretning om Kommunalbestyrelsens Afgørelse er modtagen, forlanges afgjort af et Udvælg paa den i § 8 ommeldte Maade.

De Kommuner, som ikke paatage sig den i nærværende Paragraaf omhandlede Forpligtelse, og de under samme beskæftigede Arbejdere gaa ind under Lovens almindelige Regler.

§ 26.

Naar et Ulykkestilfælde er foregaaet under saadanne Omstændigheder, at det efter Lovgivningens Regler paahviler Arbejdsgiveren at yde Erstatning for den skete Skade, er den tilskadekomne eller hans efterladte berettigede til ved sædvanlig Rettergang hos ham at indtale det Beløb, hvormed saadan Erstatning maatte overstige den ved nærværende Lov hjemlede Understøttelse, ligesom Anstalten af Arbejdsgiveren kan fordre sig holdt stadeslos for de den paadragne Udgifter i alle saadanne Tilfælde, hvor Arbejdsgiveren med Forsæt eller ved grov Ulagtsomhed selv har forvoldt Skaden.

§ 27.

Naar det oplyses for Anstaltens Bestyrer, at en Arbejdsgiver i en af de under Loven fallende Virksomheder ved Henlæggelse af Fond, hvis Anvendelse til Formaalet er betrygget paa retsgyldig Maade, har sikret Arbejderne og deres efterladte mindst den samme Hjælp ved indtræffende Ulykkestilfælde, som ved nærværende Lov foressrevet, kan det af Bestyreren, eventuelt Indenrigsministeren, tillades, at Lovens Bestemmelser ikke komme til Anvendelse paa Arbejdsgiveren og Arbejderne i den paagældende Virksomhed.